

[Alfred Bøgh.]

tage ordet. Når jeg gør det alligevel, er det begrundet i den henvendelse, som boligministeren har fået fra byudviklingsudvalget for Københavnsegnen, og hvori man peger på de uheldige virkninger, som de ændrede vurderingsprincipper har medført siden lovændringen af 1965; der har jo været vældige stigninger i yderzonerne, og det har naturligvis i første række været et økonomisk problem for de mennesker, som skal leve af at dyrke jorden i yderzonen som landbrug eller gartneri. Problemerkens størrelse kan jo ligefrem aflæses af, at det har været nødvendigt at indføre en henstandsordning med hensyn til en del af grundbeskatningen til kommunerne.

Et andet alvorligt problem, som er knyttet til den høje beskatning af jorden i disse områder, er den ændring af anvendelsen, som ejerne tvinges til at overveje for at skabe en bedre rentabilitet. Lossepladser og oplag af forskellig slags, udstillinger og gokartbaner, og hvad ved jeg, det er, hvad der kan ventes i stigende omfang og allerede til dels er kommet, ikke blot i hovedstadsområdet, men også omkring en række af de byområder, hvor der er vækst. Venstre mener, at en ændring af vurderingsreglerne på disse områder er den rigtige vej at følge for at give den rigtige virkning af byplanernes i øvrigt gode hensigter. Derfor vil jeg gerne spørge finansministeren direkte — nu ser jeg, han ikke er her, men vi får jo også en tredjebehandling — hvad agter ministeren at foretage sig for at løse de problemer, som byplanudvalget for Københavnsegnen har peget på, og som et enigt folketingsudvalg har udtalt sig om i tilføjelsen til betænkningen, i den hensigt at løse disse problemer? Man har jo netop i denne tilføjelse til betænkningen sagt, at det er udvalgets indtryk, at disse arealer i almindelighed vurderes for højt, og jeg beder gerne om ministerens svar.

H. C. Toft: Allerede ved første behandling af dette lovforslag rejste jeg det spørgsmål over for finansministeren, hvad finansministeren agtede at gøre i anledning af den henvendelse, finansministeren via boligministeren havde fået fra byudviklingsudvalget for hovedstadsområdet, og på

pegede de uheldige virkninger af vurderingerne: at en lang række ejendomme blev anvendt som parkeringspladser for campingvogne og på mange andre måder, fordi deres afkastning som landbrugsjord var for ringe og man derfor søgte at udnytte arealerne på en anden måde. Jeg forstår da udmærket, at byudviklingsudvalget for hovedstadsområdet finder denne udvikling uheldig, og derfor er jeg tilfreds med, at det samlede udvalg nu har rejst spørgsmålet over for finansministeren; men jeg må ligesom hr. Alfred Bøgh sige, at det var jo rart, om vi snart fik en klaring på det, for de mennesker, der har fået de meget høje vurderinger, lever jo under disse og må i disse år betale efter de høje vurderinger.

Jeg vil gerne henlede opmærksomheden på, at byudviklingsudvalgets henvendelse jo også går på, at bondegårdsreglens bortfald medvirker til at forstærke tendensen til en i planmæssig henseende uheldig bymæssig anvendelse af landbrugsbygninger og landbrugsjord i store dele af vort land. Jeg vil derfor håbe, at finansministeren meget hurtigt må komme til et resultat — og et resultat, der betyder, at den udvikling, der her er sat i gang på grund af uheldige vurderingsregler og uheldige vurderinger, hurtigt standses.

A. C. Normann: Jeg føler trang til på det radikale venstres vegne at understrege det synspunkt, som udvalget har udtrykt i tilføjelsen til betænkningen, vedrørende vurderingen i yderzonerne og de problemer, som den høje vurdering medfører for kommunerne, naturligvis også for de personer, vurderingen omfatter, et synspunkt, som også er blevet fremhævet af byudviklingsudvalget. Udtalelsen i tilføjelsen til betænkningen understreger desuden også det meget nødvendige i det forslag, som vi i sin tid fremsatte om henstand med betalingen for en del af værdistigningerne, og som regeringen imødekom.

Jeg har forstået, at den højtærede finansminister nu vil tage spørgsmålet om vurderingspraksis i yderzonerne op til overvejelse på basis af de erfaringer, der allerede er gjort; hvad vi altså finder rigtigt, selv om jeg har indtryk af, at vurderingsmyndighederne på den bedst tænkelige måde har søgt loven re-